

Innspill til forslag til regional miljøforskrift for Innlandet

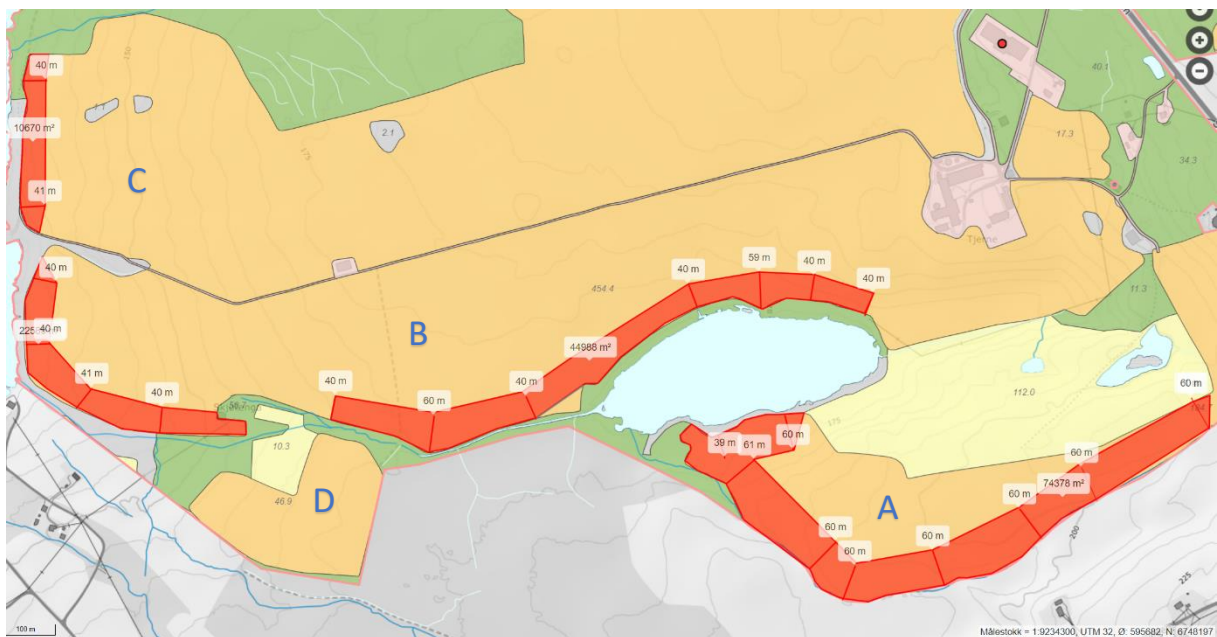
Dette høringssvaret fokuserer på konsekvensene av innføring av buffersoner mot vassdrag som foreslått.

Det er positivt at man søker å innføre så målrettede tiltak som mulig, men dette medfører at selv om konsekvensene for næringa samlet sett er relativt små, kan konsekvensene for enkeltbrukere bli svært store. Dersom forskriften skal innføres i sin foreslåtte form, er det derfor svært viktig at det samtidig kommer virkemidler som avhjelper belastningen hos de som blir mest berørt.

Undertegnede er av dem som virkelig får føle forskriften på kroppen. Jeg eier og driver eiendommen Tjerne, gnr 174/1 i Ringsaker kommune. Eiendommen har et samlet areal på 3800 daa, hvorav 1505 daa er dyrket mark. Dette benyttes i all hovedsak til kornproduksjon. 265 daa er økologisk kornproduksjon, mens ca. 1200 daa brukes til konvensjonell såkornproduksjon.

I følge NVEs vassdragskart, ligger over 600 daa av min dyrkede jord på skifter som blir berørt av avstandskravene. Når kravet om at det ikke skal skje jordarbeiding om høsten i en sone på 40-60 meter fra vassdrag, betyr det i de fleste tilfeller at hele skiftet må ligge, det er ikke praktisk mulig å f.eks. høstpløye en tredjedel av et jorde, og la resten ligge til våren. Man må derfor se ut over selve tiltakssonen for å vurdere hvilke konsekvenser dette har for den enkelte gårdbruker.

Figur 1 viser kartskisse hentet fra NIBIO Gårdskart der det er skissert hvordan tiltakssonene vil treffe på denne eiendommen.

Figur 1: Tiltakssoner iht. foreslått forskrift. Bredden på vegetasjonssone mot vassdrag varierer mellom 2 og 8 meter, derfor vil også bredden på tiltakssonene variere mellom 40 og 60 meter

Selve tiltakssonene i seg selv utgjør ca. 160 daa, noe som er en utfordring i seg selv. Dette forsterkes av at 40-60 meter tiltakssone i randen av et skifte, medfører at hele skiftet ikke kan bearbeides om høsten. Dette vises tydelig på område A i figur 1. Her er det to skifter på til sammen 133 daa. 75 daa vil bli liggende i tiltakssonen, og dermed gjenstår 58 daa som teoretisk sett kunne vært høstpløyd.

Dette er imidlertid svært uhensiktsmessig med tanke på terrengets helning, behovet for vendingsteiger og effektiv utnyttelse av maskiner og mannskap. Videre vil det gi store forskjeller i opptørk og lagelighet om våren dersom man bearbeider deler av skiftet om høsten og må ta resten om våren.

Skiftene i område B vil på samme måte rammes, slik at de samlede konsekvensene for her blir store, og påvirke samlet sett ca. 400 daa. Skiftet i område D vil også påvirkes, selv om tiltakssone ikke er inntegnet her.

50 daa av det rammede området i figur B drives økologisk. For å lykkes med ugressbekjempelse er vi avhengige av å kunne bearbeide jorda om høsten. Skulle forskriften bli vedtatt i sin foreslåtte form, vil konsekvensen sannsynligvis bli at dette arealet ikke lenger kan drives økologisk.

Såornproduksjonen gir begrensede muligheter for sprøyting med glyfosat i gulmoden åker. Vi sprøyter noe etter høsting, men det er ikke like effektivt. Vi er derfor avhengige av pløying som bekjempelsestiltak mot kveke.

Det finnes flere som ikke bearbeider jorda om høsten, og som lykkes godt med det. Vi har også gjort flere forsøk med å la være å pløye og bare harve på våren. Så langt har vi ikke fått gode resultater av dette. For å greie oss med minst mulig kapitalkrevende utstyr, har vi nå belaget oss på en hovedstrategi der ca. 80% av arealet høstpløyes, mens det øvrige vårpløyes. Deretter harver eller slodder vi vendingsteigene, før vi sår rett i pløya. Denne strategien krever gode forhold og god tid til pløying, men har redusert behovet for harving/slodding med ca. 70%. I tillegg gir det en mer fornuftig utnyttelse av mannskap og maskiner når vi kan gjøre hovedpløyingen om høsten. Om våren er særlig traktorkapasitet en flaskehals for oss. Pløying om våren må ferdigstilles før øvrig våronn tar til for fullt, ettersom vi kjører med tvilling på hjulene i våronna. Dette for å hindre jordpakking. Pløying med tvilling er ikke mulig, og det vil være arbeidskrevende å skulle ta av og på tvilling flere ganger i en fra før hektisk periode.

Dersom tiltakene i sin foreslåtte form blir en realitet, blir konsekvensene for min eiendom direkte:

- 50 daa økologisk kornproduksjon må legges tilbake til konvensjonell drift. Ettersom det er for lite norskprodusert økologisk korn, og særlig fôrkorn, vil dette medføre økt import.
- Det vil være behov for ytterligere en traktor med sjåfør i våronna for å rekke over, med de kostnader det vil føre med seg.
- I ytterste konsekvens må vi slutte med såkornproduksjon, noe som innebærer et relativt stort økonomisk tap

Det er derfor stor bekymring for at de praktiske og økonomiske realitetene for enkeltprodusenter blir undervurdert om man bare ser på berørte tiltakssoner alene. Det er også stor bekymring ikke kommer avbøtende tiltak i form av rettede tilskudd eller lignende som i tilstrekkelig grad kan avhjelpe den belastningen enkeltprodusentene vil måtte bære på vegne av fellesskapet.

Mvh Anne Cathrine Blakstad